

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blossii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XII. Eucharistiæ veneratio. Cultus Deiparæ, & Sanctorum cælitu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.2. Veri-
tas & cū
vera fide
consensu3. Resigna-
tio cum
humilitate
& obe-
dientia.3. Humiles
non faci-
se sedu-
cuntur
per dia-
bolicas il-
lusiones
& appa-
ritions.

anima in principio exhilaretur; postea tamen confunditur, tenebrisque repletur, & impacata redditur. Si videndo visionem aliquam dubitas, donec certior fias, Deum non offendis, etiamsi visio sancta & divina sit. Perpendere diligenter & solerter oportet, utrum ipsæ visiones ac revelationes omni simulatione fictioneque & absurditate ² careant, utrum item concordent cum fide Catholica, & sacris litteris. Orthodoxorumque Patrum scriptis. Si enim cum illis non concordant, statim rejiciendæ sunt. Illusio diabolica hominem facere solet superbū, irresignatum, atque in proprio sensu obstinatum: sed revelatio divina hominem reddit humilem; ³ resignatum, & flexibilem. Sunt quidam Deo dediti, qui etiam vigilantes & sani adducuntur operatione Dei à sensibus corporis, ut eis sopitis, perfectè intendant divinis visionibus & revelationibus. †

Sanè malignus spiritus illos minimè seducit, qui in revelationibus eximia divinæ charitatis dulcedine, puroque intellectualis ac supernaturalis luminis influxu perfunduntur. Et Dominus omnes humilitate non ficta præditos, seque piè quærentes & invocantes, benignè conservat ac protegit, ne diabolicis laqueis irretiti pereant. Nam qui superbiunt, & qui duplicitatem fictionemque aliquam in se occultant, seiplos miserè seducunt, atque in

massam diaboli spontè conjiciunt. Cùm Deus fidelissimus sit Pater, humilibus filiis petentibus panem, ovum, aut piscem, non dat pro pane lapidem, neque pro ovo scorpionem, neque pro pisce serpentem: sed dat illis spiritum bonum, dat quod saluti eorum conducit. Fieri nulla ratione potest, ut ipse humiliter ad se confugiens sibi que verè confidentes derelinquat. Itaque qui humiles sunt, tendiculas satanæ semper effugiunt. Et profectò nullum est veræ sanctitatis certius signum atque argumentum, quàm vera humilitas, & perfecta sui resignatio.

† Has & longè plures notas certas & claras ad discernendum veras visiones & revelationes à falsis, adfert R. P. Martinus Delrio per sex Sectiones in Disquisitionibus Magicis lib. 4. cap. 4. quæst. 3. qua disquirat, quo pacto divina revelatio discernenda sit à diabolica revelatione; quam rem exornat allatis plurimis exemplis, & confirmat citatis plurimis è vetere & nova memoria Auctoribus. Cui lubet, cum fructu leget.

CAPUT XII.

*Eucharistia veneratio. Cultus Dei-
pare & Sanctorum celestium.*

§. I. EVCHARISTIA.

1. Quæ preparatione suscipi debeat.
2. Fides de reali Christi presentia, & mysterio Incarnationis.
3. Multiplex & ineffabilis fructus devotæ communionis.
4. Quotidie saltem spiritualiter percipienda Eucharistia, & Hostia cum Sacerdote sub sacro offerenda.

§. II. DEIPARÆ Virginis cultus debet esse spirituali anima commendatissimus.

M m 2

§. III. SAN-

SPICU-
LUM SPI-
RITUA-
LI.

§. III. SANCTORVM *etiam veneratio
& invocatio.*

§. IV. IMAGINIBVS *eorundem cultus
religiosus licitè & piè, & cum fru-
ctu exhibetur.*

§. I. SACRA EVCHARI- STIA.

1. *Euchari-
stica sum-
ptio, &
ad ean-
dem præ-
paratio
per medi-
tationem
passionis
Domini-
cæ.*
1. Cor.
11.
Luc. 22.

QUANDO admittendus es ad
cæleste illud convivium, in
quo Christus sumitur, pia mente
recole beneficia Dei; maxime-
que passionem Dominicam, in
qua inenarrabilis charitas Christi
erga nos præcipuè relucet. Ipse
enim de hac mensa loquens ait:
*Hoc facite in meam commemoratio-
nem.* Ergo, si tibi vacat, recogita
vel meditare quid pro te fecerit
ac pertulerit Dñs Jesus: simulque
eum roga, ut habitationem sibi
gratam & amœnam in te præpa-
ret. Pete, ut deletis omnibus
peccatis tuis, inopem animam
tuam meritis ac virtutibus suis
exornet.

2. *Cum re-
verentia
& fide
realis
presen-
tia Chri-
sti per
transub-
stantia-
tionem.*

Suscipe cum humili reveren-
tia sacram Eucharistiam, firma
fide credens, te sub specie panis
exigui accipere verum & immor-
tale corpus Christi. Nam virtu-
te divina per verba consecratio-
nis (quæ Sacerdos pronuntiat) o-
perante, panis viniq̄ue substan-
tia supernaturaliter convertitur
& transmutatur in Corpus & Sâ-
guinem Christi. Etiam si multis
hominum millibus detur ipsa Eu-
charistia, quilibet eorum Cor-
pus Dominicum totumque Chri-
stum accipit; si item unica Hostia

consecrata dividatur in plures
partes, sub unoquoque fragmen-
to totus Christus est. Et nihilo-
minus in cælo ad dexteram Pa-
tris manet Corpus Domini inte-
grum, manet totus Christus. Hoc
grande mysterium, hæc incom-
prehensibilis transubstantiatio
fit (ut dictum est) operatione
Dei, cui nihil impossibile est. Re-
verà Christus in Eucharistia præ-
bet seipsum totū tibi: hoc est, præ-
bet sublimem Divinitatem suam,
perfectum Corpus suum cum san-
guine, & sanctam animam suam.

Si dignè vel congruè perci-
pis venerabile & adorandum hoc
Sacramentum, multum confir-
maris stabilirisq̄ue in bono, &
adversus peccata remedium sin-
gulare accipis: Deo item vicinius
jungeris, intimiusq̄ue copularis
& uniris; denique efficeris ex-
cellenter particeps omnium me-
ritorum Christi, omniumq̄ue vir-
tutum quas ille in vita & passio-
ne sua exercuit, ditarisq̄ue gratia
ineffabili. Nulla prorsus lingua
exprimere, nullum cor compre-
hendere potest, quàm ingentia
bona homini proveniant ex pia
perceptione hujus Sacramenti.
Glorifica Dominum tuum, qui
largissima bonitate sua tam ma-
gnum thesaurum Ecclesiæ suæ in
misero hoc exilio reliquit & do-
navit.

Dum non sumis Christum sa-
cramentaliter, non negligas eum
sumere spiritualiter; præparans
te & optans ut ille in animam
tuam

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LIS.
sacrifican-
dum, &
cōmuni-
candū:
qua prae-
cis solida
est, &
quotidia-
na esse po-
teſt.

tua adveniat. Nullus omnino prohibere potest quin quotidie spiritualiter Eucharistiam accipias, si velis. Quoties interes diviniſſimo Miſſæ Sacrificio, Hostiam in eo per Sacerdotem consecratam offer devota mente DEO Patri, in plenam expiationem & satisfactionem pro peccatis tuis: offer eam illi in odorem suavitatis, & laudem æternam, pro tua omniumque salute.

§. II. S. MARIE CULTUS.

Amoris,
honoris,
& 1070-
ationis
Mariæ
Virginis
utilitates

Dulcissimam Christi Genitricem Virginem Mariam purè amare, seduloque venerare, & invocare: † quæ non solum perfectorum, sed etiam imperfectorū benignissima consolatrix atque advocata est. Hæc enim nullum à se repellit: sed omnibus se præbet exorabilem. Peccatores ad se piè & humiliter confugientes blandè suscipit, fovet, protegit, & filio suo maternâ fiduciâ reconciliat. Citiùs cælum cum terra perierit, quàm ipsa aliquem seriò se implorantem sua ope destituat. Gratiâs age Domino, qui illam tibi dedit in matrem & adjutricem.

† Hæclogia dulcissima simul ac verissima de patrocinio misericordissimæ Matris & Virginis Mariæ, passim commemorant sancti Patres, quos magno numero profert, & inter illos hæc Bloſii aurea verba recitat R. P. Petrus Morales in c. r. Matthæi lib. 3. tract. 1. §. 15. & §. 49. & lib. 3. tract. 9. §. 13.

§. III. SANCTORUM INVOCATIO.

Venerare etiam alios Sanctos

cæli cives, tanquam inclytos Principes, præclarosque Reges ac Reginas. Neque audias hujus temporis infelices hæreticos, qui stolidissima temeritate asserunt, Sanctos in cælo non cognoscere preces nostras, nec posse nobis auxiliari, ob idque non esse invocandos. Nam Catholica & Apostolica Ecclesia (quæ est columna & firmamentum veritatis) aliter omnino sentit. Certè Sanctorum beatitudo in regno cælesti non admittit ignorantiam & impotentiam, qua hæretici eos laborare dicunt: tibi enim im omnia summe perfecta sunt. Sancti in cælo clarè contemplantur Deum, profusus vident eum sicuti est: nam nisi illum ita cernerent atque cognoscerent, beati nõ essent. Christi enim in Evangelio dicit ad Patrè: *Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum DEUM verum, & quem misisti JESUM Christum.* Igitur Sancti videndo DEUM facie ad faciem, DEO excellentissimè uniuntur. Et quia unum sunt cum eo qui omnia scit & potest, ipsi quoque in illo sciunt & possunt omnia, quæ ad eorum spectant gloriam: planè sciunt & possunt quidquid volunt. Unde non solum † voces orationum nostrarum, verum etiam sancta

invocati
multa à
Deo nobis
impetrant.
Contra
quem so-
lum Ec-
clesia fra-
stra obla-
cerat: No-
vatores.
1. Tim. 3

Ioan. 37

† Sancti non modò preces, sed & desideria nostra cognoscunt, Deo videlicet, quâdo placet, illis revelante occultas cordis nostri cogitationes; de quo disputant Theologi apud D. Thomam 1. part. quæst. 57. art. 4. & in primis R. P. Franciscus Suarez lib. 2. de Angelis cap. 21.

M m ;

desi-

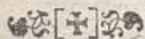
SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

desideria nostra, & cogitationes quibus eos alloquimur & honoramus, cognoscunt, ac magna fidelitate succurrunt cunctis sese devotè invocantibus. Cùm intimi amici & charissimi filii DEI sint, jamque cum eo gloriosè regnent, mirum in modum Deo placet, ut ab omnibus Christianis in magna veneratione habeantur.

§. IV. IMAGINES SANCTORUM.

Adver-
sus Icono-
clastas
pro ima-
ginibus
disputa-
tio.Deut. 5.
Levit.
26.

Venerare ergo eos (sicut dictum) & illorum imaginibus honorem sanctè exhibeto. Nimis disipiunt hæretici ævi nostri, qui imagines Sanctorum reiiciunt, propterea quòd DEUS in Scriptura sua dicat : *Non habebis deos alienos eorum me.* & : *Non facies sculptile ut adores illud.* Vel nolunt vel nesciunt hæretici distinguere inter simulacra deorum, & imagines Sanctorum. Sanè Christiani, Catholicæ Ecclesiæ filii, non adorant more Ethnicorum sculptilia tanquam deos (quod utique DEUS fieri prohibet) sed Sanctos in imaginibus suis piè venerantur. Id enim Ecclesia sponsa Christi, quam Spiritus sanctus edocet atque gubernat, hætenus fideliter observat, quod etiam ex traditione Apostolorum accepit.

Contra ariditatem & desolationem
antidotus.

1. Tempus semper impendendum divinis laudibus.
2. Etiam si ariditas affligat : vera enim devotio in sui abnegatione, & amore divini beneplaciti consistit, non in dulcedine sensibili : qua, si priora duo non adsunt, semper esse debet suspecta.
3. Quamvis etiam eam abundanter & utiliter præbeat Deus Tironibus spiritualibus, ut ad fortiora animentur.
4. Assumenda igitur est indifferentia animi ad ariditatem desolationis, aut pinguedinem consolationis, pro Dei beneplacito, quantum & quamdiu ipse voluerit amplectendam.
5. Non enim in consolatione, sed in ipso Dei beneplacito consistere debet anima : omnem recurvam naturam propriam quæstionem strenuè corrigere.

OMNE tempus traducito ad laudem & gloriam DEI. Dum es incolumis, semper boni quidpiam exerce : dum verò ægrotas, serva mansuetudinem ac patientiam. Nec putes ea quæ piè facis, Deo grata tibi que utilia tunc minimè esse, quando palato cordis tui parùm sapiunt, & quando in illis te sentis minùs alacrem, aut etiam gelu interno contristum, tenebrisque circumfusum.

Vera enim devotio in vera sui ipsius submissione, resignatione, abnegatione ac nihilipensione sita est, potiùs quàm in sensibili sapore & dulcedine. Certè multis ad salutem utilius est ariditatem amaritudinemque cordis sentire, quàm affectuosa desideria & suavitatem. Ille DEO valde placet, qui fide, & amore divino plenus, in ipsa sterilitate paupertateque sua interna humiliter dicere novit : *Domine, licet ego immundus sim, & omni con-*
sola-